

ХРИСТИЯНИ, СПРЕТЕ ДА СЕ ЧУВСТВАТЕ ВИНОВНИ

Дейвид Уилкерсън
1 Май 1978

Християните са странни творения. Пътуват по целия свят, проповядвайки любовта на Исус и прощението на всеки грях. Те казват на езичниците, на пристрастените, на алкохолиците, на проститутките: „Ела при Христос и бъди опростен. Той прости греховете ти на кръста, така че ела и приеми опрощението и изцерението за всяка болка. Можеш да имаш мир и да си свободен от вина.“ В резултат на това грешници, които са били виновни за всевъзможни тъмни и зли дела, радостно отиват при Христос и моментално биват опростени и освободени от вината си. Но най-трудното нещо на света за един християнин е да приеме за себе си същия вид любов и опрощение, който проповядва на грешниците. Ние, християните намираме, че е много трудно да си позволим същата свобода от вината, която предлагаме чрез Христос на проститутките и пияниците. Християните грешат против Господ, след което продължават да носят мъчителен товар от вина. Искат им се да платят за провала си. Искат им се да бъдат наказани. Искат им се да се самобичуват или да преживеят някаква болка преди да бъдат опростени. „Но, Господи – спори християнина – съгреших с пълно съзнание; знаех си. Знаех си дори преди да съгреша, че нарушавам заповедта Ти. Как мога да бъда опростен затова, че нараних моя Спасител с такова безочие? Отърсих се от укора на Светия Дух и на инат продължих и съгреших.“

Опасността от вината

Вината е опасна защото разрушава вярата. Врагът на душата ни въобще не желае да превърне християните в прелюбодейци, наркомани или проститутки. Той иска само едно нещо – да превърне християните в невярващи. Той използва похотта на тялото за да завърже ума. Сатана не искаше Йов да стане прелюбодеец или да го пристрасти към болкоуспокояващи или да го направи винопиец. Не! Сатана искаше само едно нещо от Йов – ДА ПРОКЪЛНЕ БОГ! Искаше да разруши вярата му в Бог. По същия начин стоят нещата и днес. Твоята и моята истинска битка не е със секса, алкохола, наркотиците или похотта. Тя е с нашата вяра! Вярваме ли, че Бог освобождава? Ще ни помогне ли в момент на изкушение? Обещанията Му истина ли са? Съществува ли свобода от греха? Наистина ли Бог отговаря на молитви днес? Ще ни изведе ли победоносно от битката? Радост ще последва ли плача?

Сатана иска да си смазан от вина, да се откажеш от вярата си. Искат да се съмняваш в Божията вяроност. Искат да си мислиш, че на никого не му пука. Че ще живееш в мизерия и с разбито сърце. Че винаги ще бъдеш роб на похотта си. Че Божията святост не заслужава доверие. Че си оставен сам да се бориш с проблемите си. Че на Бог вече не му пука за нуждите и чувствата ти. Ако може да те докара до точката на отчаяние, може да те залее с неверие – тогава е успял в мисията си. Трите прости стъпки към атеизъм са: вина, съмнение и

неверие. Вината може да изпояде духовната енергия на християнина както разярен Рак. Кара човек да загуби контрол над живота си; води до желание да се откажеш или оттеглиш от духовни дейности; и най-накрая – носи физическа болка и болести. Както Рака, вината се храни със себе си, докато духовния живот умре. Крайният резултат е слабост и чувство за срам и провал.

Срещам се с християни навсякъде из Америка, които дълго време ходят под непосилния товар на вината. Повярвали са си, че са предатели на Господ. Живеят в духовна агония и страдат по всяко време, поради някакъв таен грях или влечение. Не могат да приемат Божественото опрощение за себе си и живеят в ужасен страх от Божия съд над тях и семействата им.

Причините за вината

Кои са тези водени от вина, тъжни души? Най-често това е женен човек, който в продължение на години е бил затворник в брак без любов, намерил е някой друг да осияе скучния му живот. Някъде по пътя брака загубил романтиката си. Обидите вече не се забравят; комуникацията е била прекратена. Тогава, един ден, дори без да го търси, някой друг се появява на сцената. Нежна дума, нежно докосване, и ето ви ново пробуждане. Някой друг възпламенява тези тлеещи въглени и се ражда тайна любовна връзка. Намират утеха в думите на онази песен, която казва: „Не може да е грешно, след като изглежда толкова правилно.“ Но често има деца, с които да се съобразяваш, репутация, работа или служение. Но онова, което най-вече те кара да се чувстваш виновен е знанието, че Божиите закони са били нарушени. Бог няма да се усмихне заради това. Няма да го благослови. Тогава започва войната. Разкъсвани между увереността, че най-после са намерили „любовта на живота си“ и вътрешното желание да останат верни на Бог и на брачните обети, вината почва да се натрупва. Искат да се измъкнат от безнадежден брак, но без да се противят на Бог.

Има много хиляди хора, попаднали в този капан – дори служители. Колкото повече обичат Бог, толкова по-голяма вина изпитват. Малцина са в състояние да се отърсят от падението и да продължат, отдавайки се на тайните си афери, оправдавайки поведението си с изпипани извинения. Но повечето не могат да излъжат сърцето си, така че продължават да живеят, трупайки още и още вина. Ами какво да кажем и за онези тайни похоти на сърцето, които спохождат душата? Християнинът, който тайничко си попийва? Или твърде много хапчета, изписвани с рецепта, които са ни довели до зависимост? Ами какво да кажем за хилядите християни, хванати в порнографски гуляи? Странно привличане ги води към магазините за порнографски филми или към будките с порнографски списания. Не само веднъж или два пъти, а почти всеки път когато остане сам – най-вече когато е на път. Да, говоря за християни.

Тайни афери, хапчета с рецепта, порнография, хомосексуализъм, лесбийство и още много други човешки слабости са първопричината за вината. Грешниците могат да се отдадат на кой да е от тези грехове и да не се борят с вината. Не е така с истинското Божие дете.

Светии, които не са святи

Тъжно е, но много християни се крият зад маската на пуританството и я карат като митаря от времето на Христос, който се хвалеше „благодаря ти, Господи, че не съм като тези грешници“. Ще ги чуете да казват, че брака им е съвършен и морала им като на светци. Не го вярвайте! Всички сме грешили и отпадали от Божиата святост. Няма праведни със собствени сили. Покажете ми най-праведната душа на земята и аз ще ви покажа, че тя се бори с изкушенията колкото всеки друг жив християнин. И ако някой християнин иска да изцери себе си от това да бъде неосъдим, всичко, което трябва да направи е да погледне вътре в себе си и да бъде честен за своите вътрешни борби. Това ще ни помогне да спрем да се притесняваме за духовното състояние на другите.

Едно от положителните неща, които излизат от вътрешната борба на християнина с плътта е, че той се учи да не хвърля камъни; ако е честен със себе си. Словото ни учи: „Както и Господ е простил вам, така прощавайте и вие.“ (Колосяни 3:13)

Вероятно от всички ужасни битки, през които сега преминават християните, ще намерим нов дух на толерантност и любов към останалите. Може би, след като ни е било простено толкова много, ние също в замяна ще простим недостатъците на другите.

„А бивайте един към друг благи, милосърдни; прощавайте си един на друг, както и Бог в Христа е простил на вас.“ (Ефесяни 4:32)

Изпитвани чрез Словото

Има ли спасение от вината? Възможно ли е християнина да се пребори със страстта, зависимостта, слабостите – по честен начин – и да намери истинска свобода от силата на греха? Ще продължи ли Бог да прощава, докато борбата продължава? Ако този огромен грях продължава да ни побеждава, Бог ще продължи ли да ни прощава, докато дойде победата? Няколко наистина праведни хора са споделяли с мен, че Божието Слово строго ги е изпитвало. Обещанията звучат така, като че ли те ще проработят почти веднага, но не е така. Заповедта е дадена, но слабата ни плът изглежда не може да се покори. Тогава даваме напред и правим онова, което със сигурност знаем, че е грешно. Словото казва: „Смъртта няма вече власт над Него“ (Римляни 6:9). Въпреки всичко, изглежда, че той продължава в ежедневието ни живот.

„Окаян аз човек! кой ще ме избави от тялото на тая смърт? Благодарение Богу! има избавление чрез Исуса Христа, нашия Господ. И тъй, сам аз с ума слугувам на Божи закон, а с плътта - на греховния закон.“ (Римляни 7:24-25)

Въпросът е – откъде взимам силата за да устоя на похотта на сърцето ми? Просто самоконтрол ли е? Дали стискам зъби и казвам: „просто ще се отдалеча от него – няма да му позволя да ме контролира“? дали Бог очаква от мен да устоя с моите сили? Мога ли да победа ужасния си грях в края на краищата?

Други сладкодумно казват: „Просто престани! Остави го! Отдалечи се от него! Много добре знаеш – кое му е трудното?“ О, да, но същите тези хора, които мислят, че е толкова лесно да се отдалечиш от цялата похот на плътта и на пожеланията на света, намират, че е почти невъзможно да се отдалечат от собствената си самота, скръб, страхове, здравословни борби. Всеки християнин на тази земя преживява вътрешни войни – никой не е имунизиран!

Начинът да се отървем от вината е да се отървем от греха. Звучи лесно, но не е. Не можеш просто да си навиеш на пръста да „разкараш“ страничния фактор, който се е превърнал в център на живота ти. Мнозина са се опитвали и са разбрали, че не става. Не можеш просто да се отдалечиш от неща, които те връзват. Библията те преследва. Казва така: „Съблечете стария човек... странете от злото... ходете в Духа и няма да изпълнявате пожеланията на плътта.“ Именно това е, което искате – свобода от греха, който толкова лесно ни впримчва, да ходите напълно в Духа и да живеете живот, който напълно задоволява Бог. Но изглежда сте безпомощни да премахнете тези желания. След като не виждате как ще победите и продължавате да падате по очи, провал след провал, започвате да си мислите: „Нещо е тотално сбъркано в мен. Аз съм чувствено, зло, слабо дете. На Бог трябва да му е дошло до гуша от всичките ми провали. Ядосал съм Го.“ Така е когато вината ни залее като огромна вълна.

Всички сме изправени пред една и съща борба

Кураж, Божие дете, всички сме в един и същи кораб. Не всеки от нас се бори с тайна връзка или пристрастеност на тялото. Някои от нас се борят с по-коварен враг – съмнението. Да се съмняваш в Божиите грижи и всекидневното Му присъствие в живота ни, може да доведе до ужасна вина. Но не ви е постигнало никакво изкушение, което не е постигнало всеки обикновен човек. Не преминавате през някакво странно изпитание, направено единствено и само за вас. Още хиляди преминават през абсолютно същите изпитания. Най-важното нещо, което някога ще направите в живота си, е да се поправите веднага, след като сте предали Бог. Ще повярвате лъжите на обвинителя и ще се предадете на отчаяние или ще позволите на себе си да приемете опростителния поток Божия любов, която толкова много проповядвате на другите? Страх ли ви е да Му искате прошка понеже не сте напълно убедени, че искате да се освободите от нещото, което ви държи? Искате ли Господ, а в същото време копнеете ли за нещо или някого, който е незаконно ваш? Бог може да отговори на честна молитва, да ви накара да пожелаете съвършената Му воля. Помолете Го да ви накара да пожелаете да изпълните волята Му.

„Защото Бог е, Който според благоволението Си действа във вас и да желаете това и да го изработвате.“ (Филипiani 2:13)

Когато християнинът съгреши, той се чувства отхвърлен от Божието присъствие точно както Адам. Бог винаги е на разположение, чакаш да говори с теб, но греха кара човек да се отдръпне. Бог никога не се отдръпва, човекът – да. Всъщност, човекът живеещ в грях се страхува да се отвори за Бог поради страх, че той ще иска посвещение в святост преди да сме готови да оставим греха. Грехът, който християнина познава е: ако се приближа до Исус, Святия Дух ще сложи пръст в тайния ми грях и ще трябва да спра да греша, а аз все още не съм готов за това.”

Не е добре и да питаме себе си: как се озовах в тази бъркотия? Защо трябва да бъда изкушаван по този начин? Защо е това изпитание, след като нито съм се молил за него, нито съм го искал? Защо аз, Господи?” Недейте да обвинявате и дявола. Грешим тогава, когато сме завлечени и съблазнени от похотта на собствените ни сърца.

Не оправдавай слабостите си

Никога не оправдавай лошите си дела! Има само един начин да се „затвърдим“ в греха и той е когато го оправдаваме. Християни, които се научат да мразят греха си никога не ще се „предадат на силата му“. Като християни, ние никога не трябва да забравяме „голямата греховност“ на греха. Чувствайте се неудобно от греха си. Чух нещо за евангелист, който живее в показно, безсрамно прелюбодейство: „Е, поне е честен за това. Не се опитва да крие прелюбодеянието си, както някои служители, които го правят скришно.“ Но аз не виждам нищо честно в това. Прелюбодействащият евангелист е бил напълно заслепен от многократно оправдаване на греха си. Не чувства грях защото се е предал на лъжи и се е превърнал в жертва на укорено съзнание. От друга страна, човекът, който продължава да се бори, мразещ опетнената дреха, презиращ всеки грях срещу Бог, има в подкрепа цялото небе. Продължавай да презираш злите си дела докато не дойде победата.

Никога не ограничавай Божиата простителност

Скъпи християнски приятелю, никога не ограничавай Божиата простителност към теб! Простителността и дълготърпението Му са безкрайни. Исус каза на учениците Си: „И седем пъти на ден ако ти сгреши, и седем пъти се обърне към тебе и каже: Покаявам се, прощавай му.“ (Лука 7:14) Можете ли да повярвате на подобно нещо? Седем пъти на ден този човек доброволно греши пред очите ми, след това казва „Съжалявам“. И аз трябва да му прощавам – непрекъснато! Колко повече небесният ни Баща ще прости на децата Си, които Му искат прошка? Не спирайте да мислите върху това! Не питайте как и защо прошката Му е толкова безплатна. Просто го приемете!

Исус не каза: „Простите на брата си един-два пъти, после му кажете да си иде и да не греши повече. Кажете му, че ако пак направи така, ще бъде отрязан. Кажете му, че е закоравял, безнадежден грешник.“ Не! Исус призова към безкрайна, безусловна прошка! Божиата природа е да прощава. Давид каза: „Защото Ти, Господи, си благ и готов да прощаваш, И многомилостив към всички, които Те призовават“ (Псалм 85:6). Точно в този момент Бог чака да залее съществото ти с радост и прошка. Само трябва да отвориш всички врати и прозорци на душата си и да позволиш на Духа Му да те залее с опрощение. Йоан, говорещ като християнин, каза: „Той е омилоствение за нашите грехове, и не само за нашите, но и за греховете на целия свят. (1 Йоан 2:2)

Според Йоан, целта на всеки християнин е „да не греши“. Това означава, че християнина не е преклонен към греха, а напротив – обляга се на Бог. Но какво става когато това облягащо се на Бог дете сгреши?

„Дечица мои, това ви пиша, за да не съгрешите; но ако съгреси някой, имаме ходатай при Отца, Исуса Христа праведния. Ако изповядваме греховете си, Той е верен и праведен да ни прости греховете, и да ни очисти от всяка неправда.” (1 Йоан 2:1, 1:9)

Остави вината си сега!

Не просто оставяме вината си, греха си, вътрешните си борби, както че са яке, което събличаш от гърба си. Оставяме всичко това чрез свръхестествената намеса на Божия Святи Дух. Святият Дух отговаря на разбитото сърце, което с вяра се протяга да се хване за Божиите обещания. След това Той предава Божествената Си природа на гладния съд. Чудотворен ред събития започват да се разкриват. Внезапно към Божият светия идва обновено желание да изповяда, да роди Божията воля, да стане повече като Исус, да види нещата в светлината на вечността, да изживее истинско предаване.

Святият Дух води предадения съд до Богоподобен начин на мислене. Ние следваме неща, които мислим, че са добри за нас. Пожелаваме неща, които не ни принадлежат. Но Бог вижда далеч по-напред и знае кое е добро. Нашите начини и мисли не са Неговите начини и мисли. Бог ще даде на предалото Му се дете нещо още по-добро, ако то остави собствения си план.

Какво стои между теб и Бог? Таен грях ли е? Похот? Съмнения? Страх? Безпокойство? Това е причината да се чувстваш виновен. Пожелай да се откажеш от нея и да я предадеш в подножието на Кръста. Имай погребение точно там – изживей болката си и умри – тогава стани в покорство и ходи в Духа. Бог няма да те разочарова. Той ще запълни тази празнина с нещо далеч по-добро, нещо угодно на сърцето Му, носещо ти повече радост от онова, от което се отказаш.

Спри да се чувстваш виновен, приятелю! Няма нужда повече да носиш това бремене. Отвори вратите и прозорците на сърцето си и пусни вътре Божията любов. Той ти прощава – отново и отново! Ще ти даде сила да победиш в битката. Ако Го помолиш, ако се покаеш, ще бъдеш опростен! Приеми го сега!

Използван с разрешение на World Challenge, P. O. Box 260, Lindale, TX 75771, USA.
© 1978 World Challenge, Inc., PO Box 260, Lindale, Texas 75771
[Christian, Lay down Your Guilt](#)